

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.057 van 2 maart 1999
in de zaak A. 77.974/XII-1224.**

In zake : de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIE MAATSCHAPPIJ,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. JEGERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de minister van Economie,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51,
2. de gemeente GENK.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. LIMBURGSE RECONVERSIE MAATSCHAPPIJ (L.R.M.) op
23 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorde-
ren van de tenuitvoerlegging van :

1. het ongunstig advies dat op 20 januari 1998 werd
uitgebracht door het Sociaal-Economisch Comité voor
de distributie (hierna "SECD" of "Comité") overeen-
komstig de wet van 29 juni 1975 betreffende de
handelsvestigingen, met betrekking tot de aanvragen
van de n.v. STADIUM FENIX voor de inplanting van een
handelsvestiging te Genk (Waterschei);
2. de beslissing van 28 januari 1998 van het college
van burgemeester en schepenen van Genk waarbij aan
de n.v. STADIUM FENIX een vergunning wordt geweigerd
voor de inplanting van een handelsvestiging te Genk
(Waterschei);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 januari 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten M. van DIEVOET en S. BUTENAERTS, die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat D. D'HOOOGHE en van advocaat C. COEN, die loco advocaat E. VERVAEKE verschijnen voor de eerste verwerende partij, en van advocaat M. CILISSEN, die loco advocaat L. PANIS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Na de sluiting van de Limburgse steenkolenmijnen wordt het zogenaamde "Fenix"-project uitgewerkt. Dat project beoogt, met medewerking van de privé-sector, de bevordering van de tewerkstelling en de reconversie van de provincie Limburg. Het strekt tot de ontwikkeling, realisatie en exploitatie van een kwalitatief hoogstaand recreatiecomplex. Dat complex zou onder meer bestaan uit een zg. "festive retail" project, dat volledig gerealiseerd zal worden door de n.v. STADIUM FENIX, gelegen in de gemeente Genk en voornamelijk te karakteriseren valt als een groot winkelcentrum. De Anglo-Amerikaanse term "festive retail", impliceert namelijk "een bewinkelingsvorm waarbij combinatiebezoek met de aanwezige recreatieve faciliteiten en een zeer sterke nadruk op bijkomende activiteiten in de amusementssfeer de belangrijkste kenmerken zijn".

De huidige verzoekende partij L.R.M. werd opgericht op 1 februari 1994 en heeft volgens artikel 3 van haar statuten tot doel op actieve wijze deel te nemen aan activiteiten die direct of indirect bijdragen tot de economische ontwikkeling en/of tewerkstelling in Limburg. Zij is op dat vlak de opvolger van de vroegere Kempische Steenkolenmijnen, wier opdracht werd beperkt tot de liquidatie van de bestaande infrastructuur en het afwikkelen van de CAO-verplichtingen. De L.R.M. participeert in het Fenix project middels haar 100 % dochter FENIX. De n.v. STADIUM FENIX werd opgericht op 4 juli 1994 door de GmbH FENIX - PROJEKTENTWICKLUNGSGESELLSCHAFT en A.M. Wade, en maakt deel uit van de Engelse Stadium-groep.

1.2. Op 8 mei 1996 dient de n.v. STADIUM FENIX een eerste aanvraag in tot machtiging van een handelsvestiging voor een inplanting te Waterschei (Genk).

Uit het socio-economisch rapport, dat deel uitmaakt van de aanvraag, blijkt dat deze betrekking heeft op het winkelgedeelte, omschreven als "festive retail", van het geplande "Fenix-project".

1.3. Op 3 juli 1996 brengt het SECD over deze aanvraag een ongunstig advies uit.

1.4. Op 17 juli 1996 richt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk een brief aan de voorzitter van het SECD waarin het meedeelt op 5 juli 1996 in goede orde het ongunstig advies te hebben ontvangen en daarvan in de zitting van 10 juli 1996 kennis te hebben genomen. Er wordt geen uitdrukkelijke weigeringsbeslissing genomen.

1.5. De huidige verzoekster vraagt daarop de nietigverklaring en schorsing van het ongunstig advies (zaak G/A. 70.671/XII-618). De n.v. STADIUM FENIX vraagt enkel de nietigverklaring (zaak G/A. 70.685/XII-621).

Bij arrest nr. 64.144, van 22 januari 1997, gewezen in de eerste zaak, wordt dit ongunstig advies geschorst op grond van het middel dat het SECD niet meer rechtsgeldig was samengesteld aangezien na afloop van de laatste mandaten slechts een beperkt aantal vertegenwoordigers opnieuw was benoemd, terwijl de pluridisciplinaire samenstelling van het SECD door de wetgever gewild was als waarborg van een grondig en objectief onderzoek, zodat aangenomen moet worden dat wanneer bepaalde ministeriële departementen niet meer rechtsgeldig vertegenwoordigd zijn, het SECD niet meer in staat is om een advies uit te brengen waarin op een wettige wijze en rekening houdend met de specialiteit van elk van de betrokken departementen alle criteria

bekeken worden die het mogelijk moeten maken de facetten "ruimtelijke lokalisatie van het handelsapparaat", "verbruiker", "tewerkstelling" en "weerslag op de bestaande handel", bedoeld in het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 houdende samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, te beoordelen.

1.6. Middels een brief van 16 juni 1997 dient de n.v. STADIUM FENIX, met toepassing van artikel 9 in fine van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, bij het SECD een nieuwe aanvraag in en vraagt zij het SECD de aanvraag van 8 mei 1996 te beoordelen, aangezien er, gelet op de schorsing van het ongunstig advies, geen advies zou zijn uitgebracht binnen de wettelijke termijn.

In een brief van 18 juli 1997 antwoordt de voorzitter van het SECD dat artikel 7 van de wet van 29 juni 1975 duidelijk is en dient toegepast en dat de aanvraag bij het college van burgemeester en schepenen dient te worden ingediend.

1.7. Op 14 augustus 1997 stuurt de gemeente Genk een nieuwe aanvraag van de n.v. STADIUM FENIX van 13 augustus 1997 (ingediend mede namens de n.v. Florina II) door naar de secretaris van het SECD.

1.8. Aangezien het SECD binnen de wettelijk vastgestelde termijn van 90 dagen geen advies had uitgebracht met betrekking tot de aanvraag van de n.v. STADIUM FENIX, dagvaardt deze laatste de Belgische Staat in kort geding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Bij een omstandig gemotiveerde beschikking van 18 december 1997 verklaart de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de vordering van de n.v. STADIUM FENIX ontvankelijk en deels gegrond en beveelt hij aan verwerende partij dat het SECD een

rechtsgeldig en met redenen omkleed advies zou uitbrengen over de aanvraag van 8 mei 1996, heringediend op 16 juni 1997 binnen de 60 dagen na betekening van de beschikking, onder verbeurte van een dwangsom van 30.000 fr. per dag na het verstrijken van die termijn.

Tegen deze beschikking is door de verwerende partij hoger beroep ingesteld.

1.9. Het koninklijk besluit van 16 december 1997 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, wijzigt de samenstelling van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975.

Een ander koninklijk besluit van 16 december 1997 benoemt de leden van het SECD overeenkomstig de nieuwe regeling betreffende de samenstelling.

1.10. Met afzonderlijke op 13 maart 1998 per post aangetekend verzonden verzoekschriften wordt namens de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIE MAATSCHAPPIJ de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring gevorderd van het koninklijk besluit van 16 december 1997 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 januari 1998 (G/A. 77.852/XII-1160).

Met afzonderlijke op 16 maart 1998 per post aangetekend verzonden verzoekschriften wordt ook namens de n.v. STADIUM FENIX de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring gevorderd van dit koninklijk besluit van 16 december 1997 (G/A 77.879/XII-1125).

Met afzonderlijke eveneens op 13 maart 1998 per post aangetekend verzonden verzoekschriften wordt namens de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIE MAATSCHAPPIJ ook de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring gevorderd van het koninklijk besluit

van 16 december 1997 houdende benoeming van leden van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie (G/A. 77.853/XII-1124).

Met afzonderlijke op 16 maart 1998 per post aangetekend verzonden verzoekschriften wordt ook namens de n.v. STADIUM FENIX de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring gevorderd van dit koninklijk besluit van 16 december 1997 (G/A. 77.880/XII-1126).

Met het arrest nr. 76.507, van 20 oktober 1998, worden de vier voornoemde zaken (G/A. 77.852, 77.853, 77.879 en 77.880) samengevoegd en wordt de vordering in die vier zaken verworpen omdat niet voldaan is aan de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; in de eerste twee zaken omdat geen enkel element van het door verzoekster aldaar ingeroepen nadeel, samengevat dreiging dat het festive retail project en dus het ganse Fenix-project niet kan doorgaan, niet verholpen kan worden door de schorsing van het door het nieuw samengestelde SECD op 20 januari 1998 verleende (tweede) ongunstig advies, waarvan L.R.M. eveneens en onder meer met dezelfde middelen de schorsing en de nietigverklaring vordert in de thans voorliggende zaak, voorwerp van dit arrest.

1.11. Op 20 januari 1998 brengt het SECD advies uit over de aanvragen ingediend op 14 mei 1996, 16 juni 1997 en 14 augustus 1997, rekening houdend met de uitvoerbare beschikking in kort geding en onder voorbehoud van de voorziening in hoger beroep daartegen.

Op 28 januari 1998 beslist het college van burgemeester en schepenen de aanvraag te weigeren gelet op dit bindend ongunstig advies en op artikel 10 van de wet van 29 juni 1975;

1.12. De n.v. LIMBURGSE RECONVERSIE MAATSCHAPPIJ stelt op 23 maart 1998 tegen dit ongunstig advies en tegen deze weigeringsbeslissing het voorliggend

schorsings- en annulatieberoep in. De n.v. STADIUM FENIX zelf vraagt op 30 maart 1998 enkel de nietigverklaring;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aan verzoekster de vereiste hoedanigheid ontzegt om de onderhavige vordering in te stellen, omdat niet verzoekster, doch de n.v. STADIUM FENIX de aanvrager was van de vergunning welke door het college van burgemeester en schepenen van de tweede verwerende partij is geweigerd, op advies van het Sociaal-economisch Comité voor de Distributie, en dat voornoemde aanvrager zelf geen vordering tot schorsing heeft ingesteld;

2.2. Overwegende dat verzoekster vooreerst betoogt dat zij een belang heeft om de vordering in te stellen, daar zij tot maatschappelijk doel heeft op actieve wijze bij te dragen tot de economische ontwikkeling van en de tewerkstelling in de provincie Limburg, en met dat doel samen met privé-investeerders het hele Fenix-project en zijn deelprojecten moet realiseren, en dat het ongunstig advies van het SECD alsmede de weigering van de vergunning het einde betekenen van het hele festive retail-gedeelte, waarin zij participeert via haar 100 % dochtervennootschap H.W.P. n.v.; dat zij inzonderheid aanvoert dat zij daardoor haar maatschappelijk doel niet zal kunnen realiseren, belangrijke financiële verliezen zal lijden, geen meerwaarde kan creëren op de oude mijnsite van Waterschei, de geplande tewerkstelling niet tot stand kan brengen, haar geloofwaardigheid t.a.v. investeerders aangetast ziet en trouwens de belangrijke kosten die de mede-investeerders reeds gedaan hebben aan deze terug dient te betalen; dat, wat betreft de vereiste hoedanigheid, door haar gedefinieerd als de voldoende geïndividualiseerde band die moet bestaan tussen het ingeroepen persoonlijk en rechtstreeks belang en diegene die het inroept en tussen

deze laatste en de bestreden beslissingen, verzoekster uiteenzet dat het ongunstig advies en de weigeringsbeslissing leidt tot het niet doorgaan van het festive retail-project en bijgevolg tot het onrealiseerbaar worden van het ganse project en tot een vrijwaringsverplichting van haar kant; dat zij bijgevolg, meer dan wie ook, een geïndividualiseerde band zou hebben met de bestreden beslissing; dat zij stelt dat de vereiste band in casu zelfs ontstaan is op grond van wetsvoorschriften, aangezien artikel 11 van de bijkomende stedenbouwkundige voorschriften bij het gewijzigd gewestplan Genk-Hasselt, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994, inzake het gebied voor het project, vereisen dat het project in zijn geheel en als geheel gerealiseerd wordt overeenkomstig het realisatieplan en dat bijgevolg het niet doorgaan van het festive retail-project volgens verzoekster tot gevolg zal hebben dat het wettelijk onmogelijk wordt nog een bouwvergunning voor het project af te leveren, met als enige benadeelde, verzoekster, aangezien zij instaat voor de gevolgen indien het project geen doorgang vindt;

2.3.1. Overwegende dat redelijkerwijze verzoeksters uiteenzetting, volgens welke zij als hoofdspeler bij de reconversie ten gevolge van de sluiting van de Limburgse mijnen er belang bij heeft dat een van de belangrijke onderdelen van die reconversie - de inplanting van een handelsvestiging in het kader van het Fenix project - verwezenlijkt kan worden, en een der vereisten daarvoor is dat de voor dat doel noodzakelijke vergunning wordt verleend, waarvoor het gunstig advies van het SECD vereist is, bijgevalen kan worden; dat de exceptie opgeworpen door de eerste verwerende partij echter betrekking heeft op de vraag of verzoekster daartoe de nodige hoedanigheid bezit;

2.3.2. Overwegende dat rechtsvorderingen met uiteenlopende oogmerken ingesteld kunnen worden; dat de

rechtsvordering waarvan het specifieke opzet is een voordeel dat geweigerd is alsnog te verkrijgen, in principe alleen ingesteld kan worden door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken; dat immers alleen aan hem dat voordeel alsnog verleend kan worden;

2.3.3. Overwegende te dezen dat het de n.v. STADIUM FENIX is die de geweigerde vergunning heeft aangevraagd; dat het oogmerk van alvast de vordering tot schorsing is dat de vergunning alsnog verkregen zou worden; dat derhalve die vordering in principe alleen door de voornoemde n.v. ingesteld kan worden; dat het belang dat huidige verzoekster uiteenzet zeker wettigt dat zij de n.v. STADIUM FENIX in haar streven zou steunen en zich met het oog daarop tussenkommende partij zou stellen in een vordering welke deze zou instellen; dat verzoekster echter zelf geen vordering kan instellen die erop gericht is een aanspraak welke haar niet toebehoort - het verkrijgen van de omstreden vergunning - alsnog gerealiseerd te zien worden; dat er anders over oordelen zou betekenen dat belanghebbende derden kunnen bereiken dat een vergunning moet worden verleend eventueel zelfs tegen de verondersteld gewijzigde wil in van de oorspronkelijke aanvrager die, doordat hij tegen de weigering ervan niet in rechte is opgekomen, geacht kan worden niet langer het voordeel van die vergunning na te streven; dat die redenering mutatis mutandis ook kan worden gevolgd ten aanzien van een vordering tot schorsing;

2.3.4. Overwegende dat weliswaar de hypothese denkbaar is waarin niet de aanvrager van de geweigerde vergunning, doch iemand die er direct voordeel bij heeft dat ze wordt afgeleverd, zonder zelf de hoedanigheid te bezitten om ze aan te vragen, tegen de weigering van de vergunning opkomt; dat die hypothese echter slechts kan gelden wanneer de betrokken derde zelf een belangrijk en direct voordeel uit het verlenen van de vergunning zou

verkrijgen en dus een direct belang kan doen gelden dat los staat van dat van de aanvrager; dat in deze zaak die hypothese echter niet relevant is, aangezien het belang van de huidige verzoekster bij het verkrijgen van de vergunning om een handelsvestiging te openen, ook al valt het niet samen met dat van de n.v. STADIUM FENIX, er niet los van gezien kan worden;

2.4. Overwegende dienvolgens dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twee maart 1900 negenenegentig, door
de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
J. BAERT, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.